

**‘Joka ei kannaa
ristiään ja kulje
minun jäljessäni,
ei voi olla minun opetuslapseni.’**

Luuk. 14:27

Nuorten Rukousviikko Kevät 2010 Opetuslapseus

Sisällys

Johdanto

Kaksitoista opetuslasta

Susanna Kinnunen

Tyhmiä Opetuslapsia

Fredrik Vänskä

Menkää siis ja tehkää!

Helena Mäentaka

Olenko opetuslapsi?

Anne Leskinen

Vahtokarkkitodellisuutta

Marjukka Ostrovljanovic

Olet siunattu

Sirpa Karstenberg

Johdanto

Hei lukija,

Syksyllä 2009 uusi valtakunnallinen nuorisotyötoimikunta kokoontui ensimmäistä kertaa. Nuorisotyöhön kuuluu siis niinkin iso ikäryhmä kuin 14-35-vuotiaat. Henkilöt, jotka istuvat uudessa nuorisotyötoimikunnassa ovat intoa täynnä, ei ainoastaan sanoissa, vaan myös käytännössä. Turussa nuorten toiminta on virkeämpää kuin koskaan. Tampereella nuorten illat jatkuvat myös joka lauanta-ilta entiseen tapaan. Helsingissä nuorisoyhdistys on päässyt tauon jälkeen uudelleen käyntiin. Seurakuntavierailuja on tehty ahkerasti puolin ja toisin.

Suurimpana haasteena onkin vain harvojen nuorten uurastaminen sekä pienet paikkakunnat, joissa on vain muutama nuori. Liian usein unohtamme, että jokaiselle on annettu lahjoja ja jollakin tavalla jokainen voi vaikuttaa positiivisesti ympäristöönsä ja lähiseurakuntaansa. Yksi ihminen voi saada ihmeitä aikaan, jos vain haluaa! Tästä esimerkkinä Turun Betel-kirkko. Yksi nuori aikuinen koki kutsua antaa vapaa-aikansa nuorisotoiminnan virkistämiseksi ja niin tapahtui. Tällä hetkellä nuorten illoissa käy parhaimmillaan lähelle 40 nuorta ja nuorta aikuista. Parasta omassa aktiivisuudessa on se, että oma hengellinen elämä virkistyy ja elämään tulee elinvoimaa antavaa sisältöä. Ei myöskään ole turha satsaus osallistua isompien paikkakuntien nuorisotoimintaan, vaikka kimpppyödin keinoin sekä valtakunnallisiin tapahtumiin ja kesän leireihin. Nämä tapaamiset antavat aina pontta sinne arkeen, jossa aika ajoin voi kokea olevansa aika yksin oman vakaumuksensa kanssa.

Aihe tässä pienessä lehtisessä on nuorisotyön johtokunnan ideariihen tulos. Jokaisen henkilökohtainen haaste varmasti onkin pysyä uskollisena Jeesuksen opetuslapsena. Siihen jokainen tarvitsee paljon ruokousta ja viisautta ylhäältä. Ei ole helppoa noudattaa

Raamatun periaatteita yhteiskunnassa, jossa kaikki on sallittua, kunhan itselle tulee hyvä ja onnellinen olo, ainakin hetkeksi.

Miten on oman elämäsi laita? Voitko sinä rehellisesti sanoa, että olet Jeesuksen opetuslapsi? Jeesus sanoi: "Minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kukaan pääse Isän luo muuten kuin minun kauttani." Joh. 14:6.

Ohjeistus vihkosen käyttöön

1. Lue itsenäisesti omaan tahtiin
2. Lue jonkun muun kanssa ja keskustele lukemastasi
3. Kokoonnutkaa yhteen saman alueen nuorten kanssa rukousviikolla 17.-24.4. Lukekaa lehtistä valitsemallanne tavalla ja keskustelkaa yhdessä opetuslapseuden haasteista ja siunauksista.

Toivon, että tämä pieni lehtinen voi sinun uskonelämääsi jotenkin vahvistaa ja tuoda voimaa elämäsi koitoksiin nyt ja tulevaisuudessa.

Toivon yhteydenottoa, jos haluat minun vierailevan luonasi ja/tai ideoivan kanssasi oman alueesi nuorten toimintaa tai kaipaat vain kuulevaa korvaa.

Rukouksissa sinua kantaen,

Sirpa Karstenberg
nuorisotyön toimialavastaava

Kaksitoista opetuslasta

Susanna Kinnunen

Hassua, kuinka aina kun mainitaan opetuslapset ajattelen niitä kahtatoista miestä jotka saivat seurata yötä päivää mestariaan. Kuinka etuoikeutettuja he olivatkaan! Minulla on sama mestari, sama opettaja, mutta sen sijaan että voisin tuijottaa häntä ja oppia uutta koko hereilläoloaikani joudun tutustumaan häneen Raamatun ja muiden hänen seuraajiensa kautta. Miksen minä saanut elää ja olla siellä, silloin kun Jeesuskin oli?

Opetuslapseudesta puhuessa on nurinkurista suunnata katse suoraan kaksi vuosituhatta taaksepäin, eikä vähiten Matteuksen evankeliumin luvussa 28 mainitun Jeesuksen antaman lähetyskäskyn valossa. Jeesuksen opetuslapseus ei ole vain noiden 12 valitun etuoikeus, vaan kuuluu kaikille maailman ihmisille. Se ei siis myöskään ole vain teologiaa opiskelleiden tai pastoreiden, saati sitten kaikkietäivien kotiprofeettojen rajoitettuun käyttöön tarkoitettu salainen ase, vaan jokaisen Jeesuksen nimeen törmänneen tavallisen pulliaisen, paatuneen rikollisen ja tekopyhän tuhahtelijankin elämän suurin seikkailu.

Mutta takaisin kysymykseen miksi minä en saanut olla yksi niistä kahdestatoista. Luulen, että oikea vastaus on, että se ei kuulunut Jumalan laatimaan matkasuunnitelmaan. Ajattele sitä näin: jokainen meistä on saanut Jumalalta juuri meille räätälöidyn matkasuunnitelman. Se alkaa Jumalan parhaaksi katsomana ajankohtana. Jumala itse tarjoutuu matkaoppaaksemme. Aina kun ihastuksissani osoitan upeita maisemia, Jumala vastaa, "Eikö olekin! Minä muuten loin sen. Se on siis minun – niin ja sinun, jos haluat niin. Tiesitkö, että tuossakin...". Välillä näemme vähemmän kauniita maisemia. Ihmettelemme, miksi Jumala haluaa esitellä meille kaikkea tätä kurjuutta, vaikka se selkeästi tekee Jumalan itsensä surulliseksi. Tämäkö nyt oli se ylivertainen matkasuunnitelma?

Miksei Jumala varannut meille paikkoja ensimmäisessä luokassa?

Ennemmin tai myöhemmin törmäämme muihin turisteihin. Osa näistä kanssamatkustajista kertoo ihmeellisiä juttuja matkalta Jumalan seurassa ja lukee ihastellen matkasuunnitelmaan merkittyä kuvausta määränpäästä ja ohjeita, jotka takaavat onnistuneen matkan. Tässä se on, lupaus viedä meidät sinne, mustaa valkoisella! Toiset taas kertovat upeita tarinoita seikkailuistaan ilman Jumalaa. Alamme epäillä, että ruoho matkasuunnitelmaan merkkäämättömillä reiteillä on vihreämpää. Kyllähän minä tiedän itse millaisesta matkasta pidän – ja varmasti paremmin kuin Jumala! Niinpä saatamme ottaa jalat allemme ja lähteä etsimään eldoradoamme omatoimisesti. Jumalan suunnitelmiin kuului kuitenkin alusta alkaen viedä meidät paikkaan, joka on täydellisempi kuin voimme kuvitellakaan. Jutun juju vain on siinä, että se ei ole täydellinen jollekään Jumalaa, josta kaikki täydellisyys virtaa. Avain porttiin on siis Jumalan tunteminen. Ihminen, joka tuntee Jumalan ja luottaa häneen, näkee jo taivaan. Ja kuten ihmissuhteissakin, tutustumisen edellytys on toisen osapuolen lähellä oleminen. Juuri sitähan nuo 12 opetuslastakin tekivät, olivat Jeesuksen lähellä, hänen seurassaan. Hekin olivat turisteja, jotka jakoivat kanssamatkustajiensa kanssa mitä tiesivät matkasta ja määränpäästä. Minäkin voin valita pysyä Jumalan lähellä tänään. Luotatko sinä kokoneen matkaoppaan lupauksiin? Haluatko tietää niistä lisää? Jo nyt sinäkin voit kertoa muille mitä tiedät ja perehtyä matkasuunnitelmaan yhdessä heidän kanssaan – avaat vain Raamattusi.

Lue netistä: <http://historianet.fi/henkilot/uskonnolliset-merkkihenkilot/opetuslapset-tekivat-jeesuksen-tunnetuksi>

- a) Mieti tähän astista elämääsi ja Jumalan sinulle räätälöimää matkasuunnitelmaa. Keneen opetuslapsen sinä pystyt samaistumaan parhaiten?

Lue Raamatusta 1 Joh. 2: 3-4

- b) Mikä auttaa sinua Jumalan tuntemaan oppimisessa?

Kirjoittajan henkilöprofiili

Kuka olet?

Susanna "Suski" Kinnunen

Minkä ikäinen olet?

24

Mitä teet?

kouluavustajan hommissa

Elämäsi motto?

...mutta Jumala ohjaa askeleet.

Miten vahvistat omaa opetuslapsuuttasi?

Pohdiskelen mielelläni jokapäiväisessä elämässä vastaantulevia kysymyksiä pidempäänkin Isän avulla. Samanhenkisten ihmisten seura ja tuki on tärkeää.

Kuka on lempiopetuslapsesi ja miksi?

ei yksittäistä suurta suosikkia. Analyyttisena luonteena eniten minua ehkä kiehtovat kuitenkin ne opetuslapset, joista Raamattu ei kerro kovin paljon. Toki Pietari ja Johanneskin ovat ihania, mutta melko temperamenttisia minun makuuni;)

Tyhmiä opetuslapsia?

Fredrik Vänskä

Pietari on yksi Jeesuksen tunnetuimmista opetuslapsista. Hänellä oli etuoikeus elää ja oppia Jeesukselta henkilökohtaisesti useamman vuoden ajan. Hänen kertomuksensa on rohkaissut ja haastanut monia, etenkin minua.

Pietari oli vain yksinkertainen kalastaja Galileasta, tavallinen pulliainen, mutta hänet Jeesus kutsui. Pietarilla ei ollut mitään erikoisempaa koulutusta, mutta hänen kokemuksensa Jeesuksen kanssa teki hänestä ihmisten kalastajan (Matt.4.18-19). Pietari tiesi, että Jeesus oli Kristus Jumalan poika. Jeesus antoi hänelle, Simon Joonan pojalle, uuden nimen, Pietari, joka merkitsee kalliota. Hän on Jeesuksen kirkon perusta (Matt. 16.13-20). Hän on se opetuslapsi, joka käveli veden päällä Jeesuksen kanssa (Matt. 14.28-31). Kun kyse oli Jeesuksen seuraamisesta, Pietari oli valmis mihin vain, jopa kuolemaan (Joh. 13.37).

Toisaalta, Pietari epäili ja alkoi vajota kävellessään veden päällä. Pietari osoitti, että hän oli valmis taistelemaan Jeesuksen puolesta sivaltaessaan ylipapin palvelijan korvan irti miekallaan, mutta Jeesus pysäyttää Pietarin (Joh.18.10-11). Vaikka Pietari oli kokenut paljon, oppinut paljon ja saanut suuria sanoja rohkaisuksi itse Jeesukselta, oli hän ymmärtänyt jotain väärin. Jeesus ja profetioiden olivat kertoneet, että Jeesuksen piti kuolla ja tulla häväistyksi (Luuk. 18.31-34)... ja Pietari oli hämmentynyt. Hän kieltää Jeesuksen, kolmesti (Joh.18.15-18,25-27). Hän pettää lupauksensa ennemmin kuolla kuin olla seuraamatta Jeesusta. Hän pakenee, kun Jeesusta viedään Golgatalle.

En rohkene sanomaan Pietarin olevan tyhmä, ehkä ymmärtämätön tai erehtynyt. En tiedä kuinka itse olisin hänen tilanteessaan ajatellut tai toiminut. Kuvittelen vain, että seuraamani henkilö, jota arvostan

ja rakastan, jonka kanssa olisin viettänyt vuosia päivästä toiseen, tapetaan...

Jeesus kuoli ja ylösnousi, mutta Pietari tiesi pettäneensä Jeesuksen. Jeesus kuitenkin kohtaa hänet Tiberiaanjärven rannalla. Pietari sai todistaa rakastavansa Jeesusta. Jeesus kohtaa hänet siinä rikkonaisessa tilassaan jossa Pietari on ja antaa hänelle tehtävän (Joh.21.15-17).

Yhtäläillä Jeesuksella on tehtävä jokaiselle. Hän opettaa ja antaa vahvistavia kokemuksia, kun elämme hänen kanssaan. Välillä saatamme olla tyhmiä, mutta Jeesus kohtaa meidät siellä missä me olemme ja voimme aina jatkaa matkaa Jeesuksen kanssa.

Lue Luukaksen 16: 31-34

- Olivatko opetuslapset tyhmiä?
- Rukoile ymmärrystä, jotta tuntuisit Jumalan suunnitelmaa kohdallesi vähän paremmin.
- Onko helppo oppia virheistä hengellisissä asioissa? Miksi, miksi ei?

Kirjoittajan henkilöprofiili

Kuka olet? Fredrik Vänskä

Minkä ikäinen olet? 23 v.

Mitä teet? Töissä, apulaisena adventtikirkon nuorisosaostossa Norjassa

Elämäsi motto? Tee parhaasi, jätä loput Herralle.

Miten vahvistat omaa opetuslapsuuttasi?

Rukoilen ja luen Raamattua sekä muita hengellisiä kirjoja

Kuka on lempiopetuslapsesi ja miksi?

Pietari, joka on äkkipikainen, herkkä, aito, rohkea ja mielestäni on helppo samaistua hänen henkilökuvaansa.

Menkää siis ja tehkää!

Helena Mäentaka

Raamatun Uuden testamentin evankeliumeissa kerrotaan, kuinka Jeesus aloitti maanpäällisen toimintansa. Jumalan Poika oli lähetetty maailmaan täyttämään taivaallista pelastussuunnitelmaa, jonka Jumala oli suuressa armossaan ja rakkaudessaan laatinut. Hän halusi antaa langenneelle ihmiskunnalle mahdollisuuden päästä takaisin yhteyteensä ja kerran osalliseksi ikuisesta elämästä taivaan kodissa.

Tämän evankeliumin, ilosanoman, välittäjiksi Jeesus, luvattu Messias, kutsui 12 opetuslasta. Hän kutsui tavallisia, ei akateemisesti koulutettuja miehiä lähtemään mukaansa ja seuraamaan häntä. Nämä valitut lähtivät välittömästi ja jättivät kaiken siihen paikkaan: työnsä, omaisuutensa, vanhempansa ja ystävänsä. Tokkopa he itse edes ymmärsivät, mihin olivat ryhtyneet. Jeesus oli luvannut tehdä heistä "ihmisten kalastajia". Tämä toteutui, ja hän varusti heidät matkaan käytännön ohjein. Opetuslapset saivat myös voiman tehdä ihmeitä, herättää kuolleita, parantaa sairaita ja ajaa ulos pahoja henkiä (Matt. 10:8).

Jeesuksen häpeällinen ristinkuolema Golgatalla oli opetuslapsille valtava järkytys. He olivat menettäneet kauan odottamansa Israelin kansan vapauttajan, kaivatun kuninkaan. Pettymyksen ja surun keskellä Jeesus kuitenkin ilmestyi heille, ja näin kävivät toteen ennustukset ylösnousseesta Messiaasta. Ennen nousemistaan taivaaseen Isänsä tykö Jeesus antoi opetuslapsilleen lähetyskäskyn: "Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni: kastamalla heitä Isän, Pojan ja Pyhän Hengen nimeen ja opettakaa heitä noudattamaan kaikkea, mitä minä olen käskenyt teidän noudattaa. Ja katso, minä olen teidän kansanne kaikki päivät maailman loppuun asti." (Matt. 28:19–20) Raamatussa meille kerrotaan kuinka opetuslapset lähtivät matkaan ja saarnasivat kaikkialla. Pyhän Hengen voimasta he saivat vahvistaa evankeliumin

sanoman ihmeillä ja tunnusteilla. Tuhansia ihmisiä tuli uskoon, ja he saivat kokea syntien anteeksiannon ja pelastuksen ilon.

Maailma on menossa kohti loppuaan. Jeesuksen takaisintulo lähestyy. Monet ihmiset eivät vielä tunne Jeesusta ja hänen pelastavaa totuuttaan. Lähetyskäsky, jonka Jeesus antoi ensimmäisille opetuslapsille, kuuluu myös meille tämän päivän uskoville. Olemmeko me kuuliaisia Kristukselle ajattelussamme, sanoissamme ja teoissamme, niin kuin opetuslapseuteen kuuluu? Olemmeko valmiita seuraamaan Herraamme? Haluammeko Jeesuksen tavoin antautua lähimmäistemme palvelijoiksi ja alkaa toteuttaa rakkauden kaksoiskäskyä, rakastaa lähimmäistämme niin kuin itseämme? Tämä rukousviikko olkoon meille syvää itsetutkiskelun aikaa myös näiden kysymyksien äärellä.

Meidän jokaisen tulisi etsiä vilpittömästi omaa kutsumustamme, sillä Herran työmaalla riittää tehtävää ihan jokaiselle, nuorelle ja vanhemmalle. Olemme kaikki saaneet lahjoja, joilla voimme palvella toisia. Jumala siunaa talentimme monin kerroin, kun käytämme niitä hänen kunniakseen. Jos et vielä tunne omia vahvuuksiasi ja lahjojasi, rukoile Pyhää Henkeä valaisemaan ne sinulle ja antamaan näky omasta tehtävästäsi. Mikä on sinun kutsumuksesi ihmisten voittamiseksi Kristuksen puolelle? Jeesus kutsuu sinua henkilökohtaisesti viemään pelastavaa sanomaa kohtaamillesi ihmisille. Kuuletko sinä tuon kutsun? Oletko valmis vastaamaan hänelle: "Tässä olen. Lähetä minut!"

Lue Matteuksen 28: 16-20

- Mitkä neljä käskyä Jeesus antoi opetuslapsille?
- Minkä lupauksen Jeesus lopuksi antaa?
- Mieti omaa elämäsi ja lähetyskäskyä. Kuinka se toteutuu omassa elämässäsi?

Kirjoittajan henkilöprofiili

Kuka olet?

Helena Mäentaka

Minkä ikäinen olet?

Olen 35-vuotta.

Mitä teet?

Työskentelen Adventtikirkon toimistolla sihteerinä.

Elämäsi motto?

Ihmeiden aika ei ole ohi!

Miten vahvistat omaa opetuslapseuttasi?

Koska näen opetuslapseuden lähinnä palvelutyönä, niin pyrin aina auttamaan siellä missä voin.

Kuka on lempiopetuslapsesi ja miksi?

Pietari. Hänen temperamenttisessa luonteessaan piilee samoja piirteitä kuin minullakin.

Vahtokarkkitodellisuutta

Marjukka Ostrovljanovic

Rakastan katsoa romanttisia leffoja ja TV-sarjoja. Parasta on, kun tietää etukäteen, että lopussa tyttö saa aina sen hyvän miehen, tai että kauan kadoksissa olleet perheenjäsenet löytävät toisensa. Tämä ruokkii omaa illuusiotani siitä, millaisena haluaisin maailman ympärilläni nähdä: kaukana kaikista murheista, ongelmista ja onnettomuuksista. Se ruokkii kuvitelmaani sokerikuorrutteisesta, vaaleanpunaisesta vahtokarkkitodellisuudesta. Mutta onko se sittenkään totta?

Psalmi 23 on varmaankin kaikkein tunnetuin psalmi koko raamatussa: “Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu...” Se kuvaa upeasti elämää Jumalan lampaana, Jumalan johtaessa, Jumalan opetuslapsena. Mutta luulen, että syy psalmin suosioon on kuitenkin sen intensiivinen keskikohta, missä uskalletaan puhua elämän nurjasta puolesta ja ongelmista: “...*Vaikka minä kulkisin pimeässä laaksossa, en pelkäisi mitään paha, sillä sinä olet minun kanssani. Sinä suojelet minua kädelläsi, johdatat paimenauvallasi. Sinä katat minulle pöydän vihollisteni silmien eteen...*” Sehän tarkoittaa sitä, että on olemassa pimeitä laaksoja – ja vihollisia! Tämä “pimeä laakso” on perinteisesti käännetty “kuoleman laaksoksi”, mutta se ei alunperin tarkoita vain kuolemaa, vaan sen voi ymmärtää merkitsevän monenlaisia uhkia, kärsimyksiä ja epäjärjestystä aiheuttavia asioita. Samoin viholliset eivät tässä yhteydessä tarkoita vain israelilaisten sotavihollisia – vaan henkilökohtaisia, oman elämän vihollisia. Tämä on rehellistä ja suoraa puhetta: Herra on minun paimeneni, ja silti tie saattaa johtaa pimeään laaksoon. Herra on minun paimeneni, ja silti minulla on vihollisia.

Raamattu ei ole vaahtokarkkitodellisuutta. Se on oikeaa, rehellistä elämää, johon kuuluu välillä vaikeita, tasapainottomia ja ahdistavia aikoja. Eikä näin sanota vain tässä tekstissä. Tsekkaa vaikka psalmit 13 tai 51, tai lue Jobin elämäntarinaa! Raamatusta löytyy ilmaisia sellaisilta ihmisiltä, jotka ovat juuri sillä hetkellä elämässään pimeän laakson pohjalla, missä tuntuu siltä, ettei ulospääsyä olekaan. Sitähän oikea elämä joskus on.

Kuitenkin jakeessa 5 kuvaillaan, miten Jumala siunaa ylitsevuotavasti, vaikka viholliset ja ongelmat ovat aivan nenän edessä. Jakeessa 4 sanotaan, ettei Jumalan johtaessa jää laakson pohjalle yksin. Vaikka suomalainen käänös puhuu suojelemisesta, alkuperäistekstissä sanotaan että Jumala *lohduttaa* laaksonpohjalla kulkijaa. Vanhassa Testamentissa tämä lohduttaminen tarkoittaa esim. osanottoa suruun, sitä miten äiti lohduttaa lastaan, toisen vahvistamista, ongelmatilanteen korjaamista – ja joskus vain sitä, että auttaa toista hyväksymään vaikean todellisuuden! Kun tämän psalmin kirjoittaja kokee olevansa pilkkopimeässä, itse Jumala lohduttaa häntä.

Jumalan lampaana ja opetuslapsena kulkeminen ei ole vain onnen illuusiota. Se on oikeaa ja joskus kipeääkin elämää. Mutta yhtäaikaan se on tietoisuutta siitä, että Jumalalla on homma hanskassa, ja että hän ohjaa sittenkin – vaikka elämä joskus heittääkin kaiken pääläelleen. Jopa silloin, ja etenkin silloin: Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu.

Lue Psalmi 23

- a) Mieti elämäsi vaikeita hetkiä.
- b) Miten Jumala on kantanut sinua elämäsi vaikeina aikoina?
- c) Miten koet selvinneesi/vahvistuneesi elämäsi ‘pimeistä laaksoista’?

Kirjoittajan henkilöprofiili

Kuka olet?

Olen Marjukka

“Maikku” Ostrovljanovic ;)

Minkä ikäinen olet? 23-vuotta

Mitä teet?

O opiskelen neljättä vuotta

teologiaa Newbold Collegessa, Englannissa.

Elämäsi motto? Älä jätä huomiseen, minkä voit tehdä tänään!

Miten vahvistat omaa opetuslapseuttasi? Opetuslapseus on prosessi, johon astuu, kun antaa Jumalan johtaa omaa elämää. Tottakai haluan ja yritän oppia tuntemaan Jumalaa paremmin ja siten vahvistaa suhdettani häneen. Luonnollisestikin, eri elämäkokemukset muokkaavat ja muovaavat sitä suhdetta. Loppujen lopuksi kuitenkin uskon, että en aina pysty omaa opetuslapseuttani parantamaan, vaikka haluaisinkin. Paradoksaalisesti se taitaa olla Jumala joka vahvistaa mun opetuslapseuttani häneen itseensä, johtaessaan elämäni.

Kuka on lempiopetuslapsesi ja miksi? Tuomas – koska epäilykin on osa elämää.

Olenko opetuslapsi?

Anne Leskinen

Olen saanut kasvaa uskovassa kodissa. Uskon asiat tulivat kuitenkin minun omikseni vasta vanhempana. Lapsenuskooni riitti pitkään "Millä minä pääsen taivaaseen?" -laulun vastaus: Uskomalla Herraan Jeesukseen, pääsen minä varmasti taivaaseen. Yksinkertaista ja kuitenkin niin vaikeaa.

Uskoon sotkeentui myöhemmin erilaisia oletuksia ja vaatimuksia. Virheitä ei saa tehdä, koska pitää pyrkiä kaikessa toimimaan täydellisesti. Pitää miettiä jatkuvasti, ettei vaan tekisi syntiä. Pitää välttää kaikki mahdollinen syntiin viittaavakin. Pitää olla tottelevainen ja kuuliainen. Pitää olla täydellinen ennen kuin asiat ovat hyvin Jumalan kanssa. Oli todella vaikeaa keskittyä, kun keskityin siihen, mitä ei saa tehdä.

Jumala ei kuitenkaan mennyt rikki, vaikka aloin kysymään kysymyksiä. Jumalasta, uskosta, elämästä, pelastuksesta. Raamattua lukemalla ja pienryhmäkeskusteluissa löysin vastauksia. Vapauttavia vastauksia.

Ainoa täydellinen on oikeasti Jumala itse. Voin keskittyä siihen, kuka Hän on. Hän on alusta asti rakastanut minua niin paljon, että Jeesus kuoli puolestani. Teen joka tapauksessa virheitä, koska olen ihminen. Voin kuitenkin aloittaa alusta ja yrittää tehdä parhaani joka päivä. En pelastuakseni, vaan siksi, että haluan osoittaa muille sitä rakkautta, jota Jumala osoittaa minulle päivittäin. Voin keskittyä synnin välttelemisen sijaan siihen, mitä hyvää voin tehdä. Saan olla oppimassa, Jumalalta ja toisilta. Saan seurata Jeesusta sellaisena kuin olen. Sitähän se opetuslapsena oleminen on. Niin sinäkin voit tehdä.

Lue 2. Pietarin 1: 1-11

- Minkä avulla kykenemme elämään paremmin maailman viettelyksiä ja himoja vastaan (pääsemään 'pakoon' kuten teksti sanoo)?

b) Mihin meidän tulisi pyrkiä?

c) Mikä saattaa olla joskus syynä lankeemukseen?

Kirjoittajan henkilöprofiili

Kuka olet? Anne Vrcelj

Minkä ikäinen olet? Olen 39-
vuotta.

Mitä teet? Toimin adventtikirkon pääsihteerinä

Elämäsi motto? Hymyile elämälle, ja se hymyilee sinulle takaisin.

Miten vahvistat omaa opetuslapseuttasi?

Opiskelen ja rukoilen, ilman paineita, mutta innolla.

Kuka on lempiopetuslapsesi ja miksi? Tuomas. Jumala on suurempi on kenenkään ihmettely, epäily tai etsintä.

Olet siunattu

Sirpa Karstenberg

Mielestäni yksi elämän ja iankaikkisuuden suurenmoisimmista siunauksista on saada olla Jeesuksen opetuslapsi. Mutta miten usein me unohdamme tämän, minä ainakin, sen suurimman ja tärkeimmän siunauksen elämässämme: Saamme olla Jeesuksen opetuslapsia!

Mitä siunaus sitten oikein tarkoittaa? Tarkistin sanan merkitystä, ja sitä kuvailtiin mm. näin: Siunaus on jotain hyvää ja elämässä eteenpäin vievää, hoitavaa ja kannustavaa.

Todellinen opetuslapsi siis kokee, että opetuslapseus on hänelle siunaus, eli 'jotain erityisen hyvää'. Reijo Hänninen, kirjassaan *Tulivaunu* on sanonut opetuslapseudesta näin: 'Opetuslapsi ei ole vain "opetettu" uskovainen, vaan sellainen, joka evankelioi ja tekee uusia opetuslapsia, jotta he myös edelleen evankelioivat ja tekevät opetuslapsia.' Opetuslapseus on siis asia joka ei ainoastaan vie ihmistä itseään eteenpäin vaan opetuslapseuden yksi piirre on halu kertoa opetuslapseuden siunauksista myös muille. Ihmisen sydämessä on niin suuri kiitollisuus ja ilo opetuslapseudesta, että hän ei voi olla vaiti vaan haluaa viedä hyvää sanomaa eteenpäin. Tämän ei aina tarvitse tapahtua suoran evankelioinnin kautta. Usein paras todistus opetuslapseudesta on olla välittävä, rakastava, mutta myös periaattellinen lähimmäinen.

Itse olen kokenut, että opetuslapsena eläminen tuo sanoinkuvaamattoman rauhan sydämeen. Ei tarvitse kantaa huolia ja murheita yksin. On joku joka ymmärtää ja on aina valmis kuuntelemaan. Samalla kuitenkin tiedostan syntisyyteni ja sen tosiasian, että joka päivä joudun valitsemaan yhä uudelleen opetuslapsen roolin, joka on seuraajan ei johtajan rooli. Se on itsekkeskeisyyden vähentämistä. Se on nöyryyden opettelua.

Englanninkielinen sana *disciple* 'opetuslapsi' ja sana *discipline* 'kuri' tulevat samasta latinankielisestä kantasana *discipulus*, 'oppilas'. Se tähdentää harjoittelua eli harjaantumista. Itsekuri ja itsensä hallitseminen ovat Jeesuksen seuraajien johdonmukaisia ja pysyviä ominaisuuksia. Jeesuksen opetuslapseus on pääasiassa kuuliaisuutta Vapahtajaa kohtaan. Sitä on kaiken sellaisen hylkääminen, mikä ei ole meille hyväksi. Kristuksen opetuslapset saavat kutsun paitsi hylätä maailmallisten asioiden tavoittelun, myös kantaa ristiä päivittäin (Luuk. 14:25-27).

Mitä tämä 'ristin kantaminen' sitten tarkoittaa? Toiset uskovat, että se tarkoittaa jokaisen henkilökohtaisia elämän haasteita ja niiden hyväksymistä osana elämää. Toiset selittävät tekstin enemmän hengellisesti. Risti symbolina kuvaa Jeesuksen kärsimyksiä. Hän kärsi meidän tähtemme, kantoi meidän syntitaakkamme ja kuoli miedän puolestamme. Hän kantoi ristimme! Meidän tehtäväksemme jää rakastaen seurata Häntä. Miten sitten Jumalan antamalla ymmärryksellä tulkitsetkin kyseistä tekstiä, yksi asia on kuitenkin varma: Elämäsi suurin ja tärkein tehtävä ei ole olla tytär, poika, sisar, veli, mummi, vaari, poikaystävä, tyttöystävä, vaimo, aviomies, ei edes äiti tai isä. Elämäsi tärkein tehtävä on oppia rakastamaan ristisi kantajaa ja olla Hänen opetuslapsensa.

Yksi elämän ja iankaikkisuuden suurenmoisimmista siunauksista on kuulua Jeesuksen uskollisten opetuslasten joukkoon. Toinen kuitenkin vielä suurenmoisempi siunaus on välittää lähimmäisistä niin paljon, että pyrkii elämällänsä edesauttamaan, että uusia opetuslapsia voi syntyä. Lopuksi lue Luukas 14: 25-35.

Mitä Jeesuksen opetuslapselta vaaditaan?

- a) Miten tämä tosiasia, että olet Jeesuksen opetuslapsi vaikuttaa sinun omassa elämässäsi?
- b) Mieti mitä siunauksia olet kokenut ollessasi Jeesuksen opetuslapsi?

Kirjoittajan henkilöprofiili

Kuka olet? Sirpa Christine Karstenberg

Minkä ikäinen olet? 32 vuotta

Mitä teet?

Toimin Suomen

Adventtikirkon suomalaisen piirikunnan
nuorisotyön toimialavastaavana

Elämäsi motto?

Filippiäläisten 4:13

‘Kestän kaiken Hänen avullaan,
joka minua vahvistaa’

Miten vahvistat omaa opetuslapsuuttasi?

Toiminnan ihmisenä tulen ravituksi, kun saan itse olla tekemässä ja toteuttamassa asioita. Vuosien myötä olen kuitenkin oppinut, että minun tulee yhä enenevässä määrin astua Marian kenkiin: opetella hiljentymistä, kuuntelemista sekä syvällisempää Jumalan sanan tutkimista.

Kuka on lempiopetuslapsesi ja miksi? Minulla ei suoranaisesti ole lempiopetuslasta. Olisin kuitenkin halunnut olla Filippus, joka oli paikalla Johanneksen kastaessa Jeesuksen. Hän luultavimmin myös kuuli taivaasta kantautuvat sanat: ”Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mieltynyt.” Matt. 3:17. Odotan, että saan eräänä päivänä kuulla Jumalan äänen.

Yhteystiedot:

Sirpa Karstenberg

Sposti: sirpak@adventtikirkko.fi

Puhelin: 040-4802025

Nuorten blogi: <http://eiominvoimin.fi>

LaNu: <http://lanu.adventist.fi/>

Facebook: Suomen Adventtikirkon nuoret ja nuoret aikuiset

Paikallisseurakuntien nuorten toiminnasta alla olevissa linkeissä:

Helsinki <http://www.hana.fi/>, myös facebookissa ryhmä: HANA

Joensuu <http://www.adventtikirkko.fi/joensuu/nuoret.htm>,
facebookissa: JoAn – Joensuun adventtinuoret

Jyväskylä <http://www.jklnuoret.blogspot.com/>, facebookissa:
Jyväskylän adventtisti nuoret

Mikkeli <http://mikkeli.adventist.fi/> kts. nuorten iltamat

Oulu <http://oulu.adventtikirkko.fi/youth.html>

Tampere <http://www.korneri.org/>, facebookissa: Tampereen
adventtinuoret

Turku www.betelkirkko.fi/nuoret, facebookissa: Turun nuoret
ja virkeät

Huomio!

Jos oma seurakuntasi puuttuu listalta ja teillä on omat web sivut,
facebook-ryhmä tai muuten vain aktiivista nuorten toimintaa, kiitos

jos ilmoitat asiasta niin voin päivittää listaa.